

Ontologie stará a nová

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2016](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2016](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 7. 11. 2016
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 7. 11. 2016

Ontologie stará a nová

Pro starou (tradiční) ontologii bylo (a je) charakteristické, že intencionální model pojmů jsoucen (tzv. obecnin) měla za „jsoucí“ a dokonce za „působící“ (i když na druhé straně se tu vracela myšlenka neměnnosti: tomu, co je proměnlivému jsoucnu tím společným a sjednocujícím, se připisovala schopnost formovat, tedy působící mohoucnost udržování proměnlivé mnohosti v jednotě „totožnosti“). Toto pojetí zřetelně rozpoznáváme za platónskou myšlenkou „ideje“, ale také za aristotelskou (a později scholastickou) myšlenkou „formy“ (*morfé*). Pro novou ontologii můžeme proto právem zvolit i pojmenování „méontologie“, neboť ani „idea“, ani „forma“ tu není chápána jako jsoucí (tím méně jako nějaká „mohutnost“), nýbrž radikálně jako „ne-jsoucí“ (mé on), byť ve velmi specifickém smyslu.

(Písek, 161107-1.)